অজানার দিগন্ত

দ্বিতীয় খণ্ড

২০২৫-২৬

দুলীয়াজান মহাবিদ্যালয়

বিভাগীয়

হাতেলিখা আলোচনী

২০২৬

পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগ

সম্পাদক

বাহাম আনচাৰী

প্ৰস্তাৱনা

আমি তুলীয়াজান মহাবিদ্যালয়ৰ পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ দ্বিতীয়, চতুৰ্থ আৰু ষষ্ঠ ষাণ্মাসিকৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে একলগ হৈ এখন হাতেলিখা আলোচনী "অপোনৰ কিৰণ" প্ৰকাশ কৰিছো। এই প্ৰচেষ্টাই বিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা বিকাশ সাধন কৰিব বুলি আমি আশাবাদী

সম্পাদক: ৰাহাত আনচাৰী

মহাবিদ্যালয়ৰ এটি চমু বিৱৰণ

দুলীয়াজান মহাবিদ্যালয়ৰ অসমৰ ডিব্ৰুগড় জিলাৰ অৱস্থিত এখন প্ৰসিদ্ধ উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰতিষ্ঠান। মহাবিদ্যালয়খন ১৯৭৯ চনৰ ৫ আগষ্টত স্থাপন কৰা হৈছিল। মহাবিদ্যালয়খনত বিজ্ঞান, কলা আৰু বাণিজ্য শাখাত বিভিন্ন বিভাগ আছে। অসমৰ তৈল নগৰীৰূপে সুপৰিচিত দুলীয়াজানত উচ্চশিক্ষা প্ৰসাৰৰ অৰ্থে প্ৰায় ১০০ গৰাকী শিক্ষাৰ্থীৰে আৰম্ভ কৰা দুলীয়াজান মহাবিদ্যালয়খন আজি ৰাজ্যখনৰ ভিতৰত এখন অন্যতম বৃহৎ উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠানৰূপে পৰিগণিত হৈছে।

মহাবিদ্যালয়ৰ এটি চমু বিৱৰণ

দুলীয়াজান মহাবিদ্যালয়ৰ অসমৰ ডিব্ৰুগড় জিলাত অৱস্থিত এখন প্ৰসিদ্ধ উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰতিষ্ঠান। মহাবিদ্যালয়খন ১৯৮৯ চনৰ ১ আগষ্টত স্থাপন কৰা হৈছিল। মহাবিদ্যালয়খনত বিজ্ঞান, কলা আৰু বাণিজ্য শাখাত বিভিন্ন বিভাগ আছে। অসমৰ তৈল নগৰীৰূপে সুপৰিচিত দুলীয়াজানত উচ্চশিক্ষা প্ৰসাৰৰ অৰ্থে প্ৰায় ১০০ গৰাকী শিক্ষাৰ্থীৰে আৰম্ভ কৰা দুলীয়াজান মহাবিদ্যালয়খন আজি ৰাজ্যখনৰ ভিতৰত এখন অন্যতম বৃহৎ উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠানৰূপে পৰিগণিত হৈছে।

শুভেচ্ছাৰ একলম

পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগৰ পৰা দ্বিতীয় বাৰৰ বাবে এখন হাতে লিখা আলোচনী প্ৰকাশৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰি সকলো সময়ে আমাক অতিশয় আনন্দিত কৰিছে। "অপোনৰ ঠিকনা" নামৰ এই আলোচনীখনৰ প্ৰকাশ বিভাগৰ উন্নয়নৰ ধাৰাৰ এক মাইলৰ খুঁটি হিচাপে চিহ্নিত হৈ ৰব। আমি আশাবাদী যে আমাৰ বিভাগৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুপ্ত প্ৰতিভাবোৰ বিকশিত কৰাত এই আলোচনীখন বিশেষভাৱে সহায়ক হৈ উঠিব।

শেষত আলোচনীখনৰ প্ৰকাশৰ লগত জড়িত সম্পাদক আৰু সম্পাদনা সমিতিৰ সদস্য সদস্যাসকলৰ লগতে প্ৰত্যক্ষভাৱে জড়িত সকলোলৈ মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু শুভেচ্ছা জনালো।

দিনাংক
২৩ - ৪ - ২০২৫

নীলিমা গগৈ
বিভাগীয় প্ৰধান
পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগ
দুলীয়াজান মহাবিদ্যালয়

সম্পাদকীয়

পোনপ্ৰথমে, মই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধ্যক্ষা মহোদয়া আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰুসকল আৰু এই মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ কৰ্মচাৰী বৃন্দৰ লগতে এই মহাবিদ্যালয়ৰ অন্য বিষয়ববীয়া সকলকো শ্ৰদ্ধা ভক্তি জনাইছো।

ভাৰতবৰ্ষ গৰকা তুলীয়াজান মহাবিদ্যালয়ত পঢ়িবলৈ পায় মই নিজকে গৌৰৱবোধ কৰিছো। ২০২৫ বৰ্ষৰ বিভাগীয় আলোচনীত আলোচনী সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈ অতি আনন্দিত হৈছো। এই পদত মোক নিৰ্বাচিত হৈ অতিকৈ আনন্দিত হৈছো। সমূহ বন্ধু-বান্ধৱী, দাদা-বাইদেউ ভাইটি-ভণ্টিলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

এই আলোচনীখনৰ উপদেষ্টামণ্ডলীৰ সহায় সহযোগ, অনুপ্ৰেৰণা, পৰামৰ্শৰ বাবেহে আলোচনীখন সম্পূৰ্ণ হৈ প্ৰকাশ পাই উঠিছে। সদৌ শেষত তুলীয়াজান মহাবিদ্যালয়ৰ বিভাগীয় মুখপত্ৰ "সপোনৰ ঠিকনাৰ" দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি মই মোৰ সম্পাদকৰ এ আখৰ সামৰণি মাৰিছো

ধন্যবাদেৰে

—ৰাহান আনচাৰী

অনুক্ৰমণিকা

অসমীয়া বিভাগ

১. জীৱন্ত সপোনৰ মানুহজন ~ নিতেশ কৰ
২. প্ৰকৃতিৰ সুৰ ~ কৌস্তভ গোগোৱাল
৩. সপোনৰ ছবি ~ কাহান আনচাৰী
৪. এন্ধাৰ ~ মৃণাল মুকান
৫. সফলতাৰ অন্তৰধাৰা ~ সুবৰ্ণা দেৱী
৬. ড° এ. পি. জে. আব্দুল কালামৰ জীৱনী ~ কাহান আনচাৰী
৭. আৱিষ্কাৰৰ নানা কথা ~ গৌৰাংগী ডুৱৰা
৮. পুৰণি ঘড়ীটো ~ সমীক্ষা গোগোৱাল
৯. আধ্যাত্মিকতা আৰু ঐতিহ্যৰ মিলনভূমি মালিনীথানৰ ভ্ৰমণ অভিজ্ঞতা ~ গৌৰাংগী ডুৱৰা
১০. সমৃদ্ধ লোকৰ বাণী ~ মুকুল বড়া
১১. কৌতুক ~ অনুজ দাস
১২. আমাৰ ~ বিমান গগৈ

English Section

13. A Kingdom Beneath A Leaf ~ Nitesh Kar

14. Rainy April Day ~ Kawstav Sonowal
15. Joyanti Chutia the Physicist Who Wove Science with Muga Silk ~ Samikhya Sonowal
16. A Life Among Stars : Jitendra Nath Goswami ~ Raktim Gogoi
17. Nagen Saikia the Pen That Shaped Assamese Thought ~ Ritu Buragohain
18. The Last Bench Revolution ~ Murchana Devi
19. My Life Goals And The Value of Time ~ Mukul Borah
20. Thoughts ~ Himangshu Borah
21. Fun Facts of India ~ Harsh Parit
22. Vision, Goal, Action, Success :- Manifested ~ Anuj Das
23. Funny Trick ~ Deepjyoti Dutta
24. Don't Quit ~ Rahan Ansari
25. The Light That Stays ~ Mrinal Phukan

নিজেও কৰ

জীৱন্ত সপোনৰ মানুহজন

ৰামেশ্বৰমৰ মাটিত,
সৰু সপোনে উৰা ল'লে;
দৰিদ্ৰ ঘৰতো তেওঁৰ দৃষ্টি,
আকাশলৈ গ'লে।

সংগ্ৰামৰ মাজতো,
মন নাহিল হাৰি;
শক্তিৰে গঢ়িলে নিজৰেই
পথ সাৰি।

এ.পি.জে. আব্দুল কালাম,
জনতাৰ প্ৰিয় নাম;
বিজ্ঞানী, শিক্ষক, সৰল তেওঁৰ কাম.
মিছাইলৰ জৰিয়তে দেশক কৰিলে
শক্তিশালী;
শান্তিৰ পথতে আছিল তেওঁৰ বিশ্বাস
অটল।

ছাত্ৰৰ হৃদয়ত জ্বলাই গ'ল আশা;
"সপোন সেইটো, যিয়ে নিদিয়ে তোমাক নিন্দা।"
তেওঁৰ জীৱনে শিকালে পৰিশ্ৰমৰ গান;
সৰলতাই গঢ়ে মহান মানৱজন।

কৌস্তুভ গোপোৱালা

প্ৰকৃতিৰ সুৰ

এটা সৰু ধাৰাই গান আৰম্ভ কৰে,
শিলৰ মাজেৰে লাহে লাহে বৈ যায়,
ৰঙীন ফুল আৰু,
সেউজীয়া ঘাঁহৰ সৈতে।

এটা শান্ত আৰু সপোনময়,
দৃশ্য গঢ়ে।

ই ৰূপালী সূতাৰ দৰে নামি আহে,
য'ত শেওলা আৰু ফুলে ঘৰ সাজে,
এটা বেঙে নিশ্চুপে বহি থাকে, মাছবোৰ তলত,
নিস্তব্ধ পানীত লাহে লাহে বৈ থাকে।

ওপৰৰ পৰা তললৈ ই গীত গায়,
সৰু সৰু আনন্দৰ কথা কয়,
এটা শান্ত, নিৰ্মল পৃথিৱী,
প্ৰকৃতিৰ সুৰে কাণে কাণে কয়।

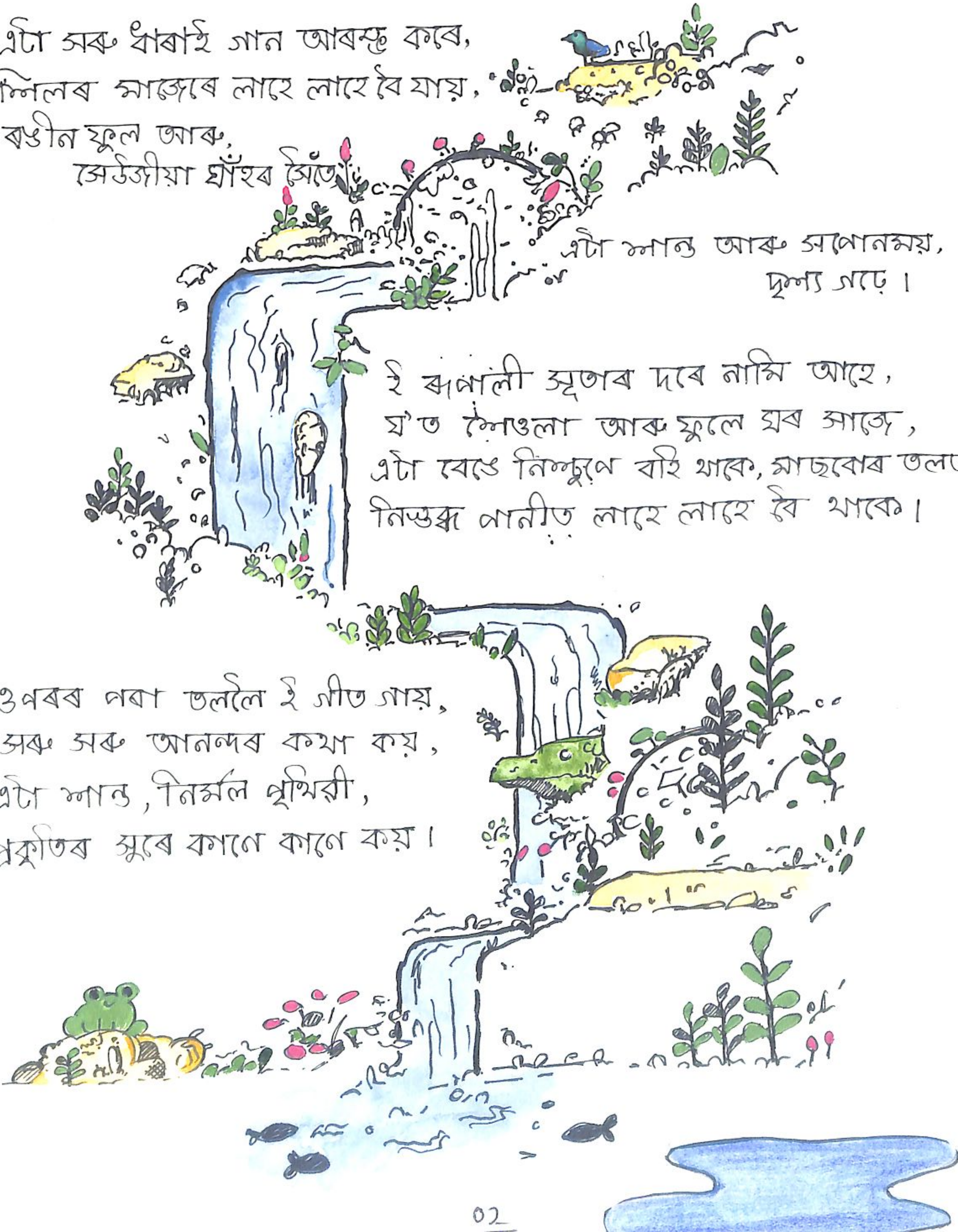

ৰাহুন আনচৰী

অপেক্ষ ছবি

এটা শব্দ আছিল
মোৰ মনত ভাঁহি আছিল,
স্বপ্নবোৰেও এটা কথাকে
গুণগুনাইছিল,
নিশাৰ আকাশত হাজাৰ
হাজাৰ তৰা,
সুৰ দাঙি চাওঁ,
আঙি উঠে এটা ছবি
অপোনৰ ছবি, বাস্তৱত আছে
মাথোন কুঁৱলী ॥

মৃণাল ফুকন

অন্ধকাৰ

অন্ধকাৰতে নিশ্চুপভাৱে এটি তৰা জ্বলে
ভাগি পৰা উশাহনিশ্বাস টানি
জীৱনৰ গতি....
কি আছে কি নাই হিচাব নিকাচে কোনোৱে
আচলতে শূন্যতাৰ পিছে পিছে
উশাহবোৰে গতি কৰে
আকাংক্ষাশীলতাৰ দৰে ফোঁপিয়াই ফোঁপিয়াই
জীয়াই থকাৰ যুঁজ
যি আছে সেয়া নাই
যি পায় তাকো হেৰুৱাই
নিস্তব্ধতাৰ ব্যতিক্ৰমী এখন পৃথিৱীত
আশাবোৰে বাঁহ সাজে ॥

~ সুস্বৰ্ণা দেৱী

অসফলতাৰ অন্তৰযাত্ৰা

অসফলতা —

শীৰ্ষ স্পৰ্শ কৰাৰ মাজতো জীৱনৰ উল্লাস নহয়,
ই নীৰৱ সাধনাৰ গঢ়লোৱা এক দীঘল যাত্ৰা,
দিনৰ নিভৃত গীত,
অদৃশ্য পৰিশ্ৰমৰ মাজেৰে
ই নিজৰ স্বৰূপ বিচাৰি থাকে
পাছলৈ উভতি চোৱা —
বিফলতাৰ স্তুতি নামি আহে,
সংশয়ে মনত ঠাই লয়;

তথাপিও আশা থাকে আমাৰ
অন্ধকাৰ ভেদি নিজেই নিজৰ পোহৰ হোৱা।

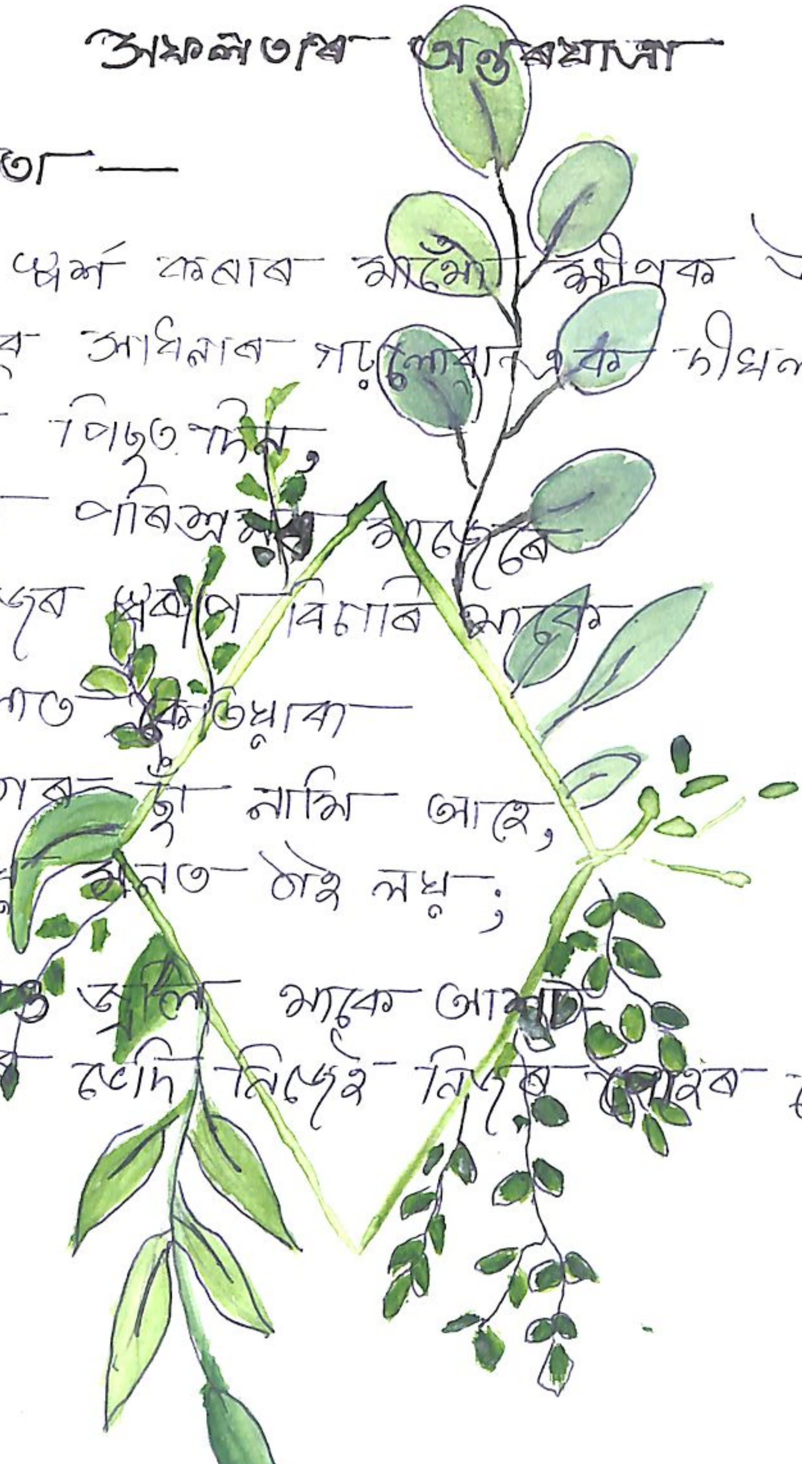

~ ৰাহান আনচাৰী

ড° এ. পি. জে. আব্দুল কালামৰ জীৱনী

ড° এ. পি. জে. আব্দুল কালাম ভাৰতৰ এজন মহান বিজ্ঞানী, চিন্তাবিদ আৰু দেশৰ ১১তম ৰাষ্ট্ৰপতি আছিল। তেওঁ ১৯৩১ চনৰ ১৫ অক্টোবৰৰ তাৰিখে Rameswaram নামৰ এখন সৰু চহৰত এটা সাধাৰণ পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰে। তেওঁৰ পিতৃ এজন নৌকা মালিক আছিল। আৰু পৰিয়ালটো আৰ্থিকভাৱে শক্তিশালী নাছিল। সৰুকালৰ পৰা কালামে পঢ়াশুনাৰ প্ৰতি গভীৰ আগ্ৰহ দেখুৱাইছিল। পৰিয়ালৰ সহায় কৰিবলৈ তেওঁ সংবাদপত্ৰ বিতৰণ কৰিছিল আৰু নিজৰ শিক্ষাৰ খৰচ নিজেই বহন কৰিছিল। তেওঁ সংবাদপত্ৰ অধ্যাৱসায় আৰু কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ

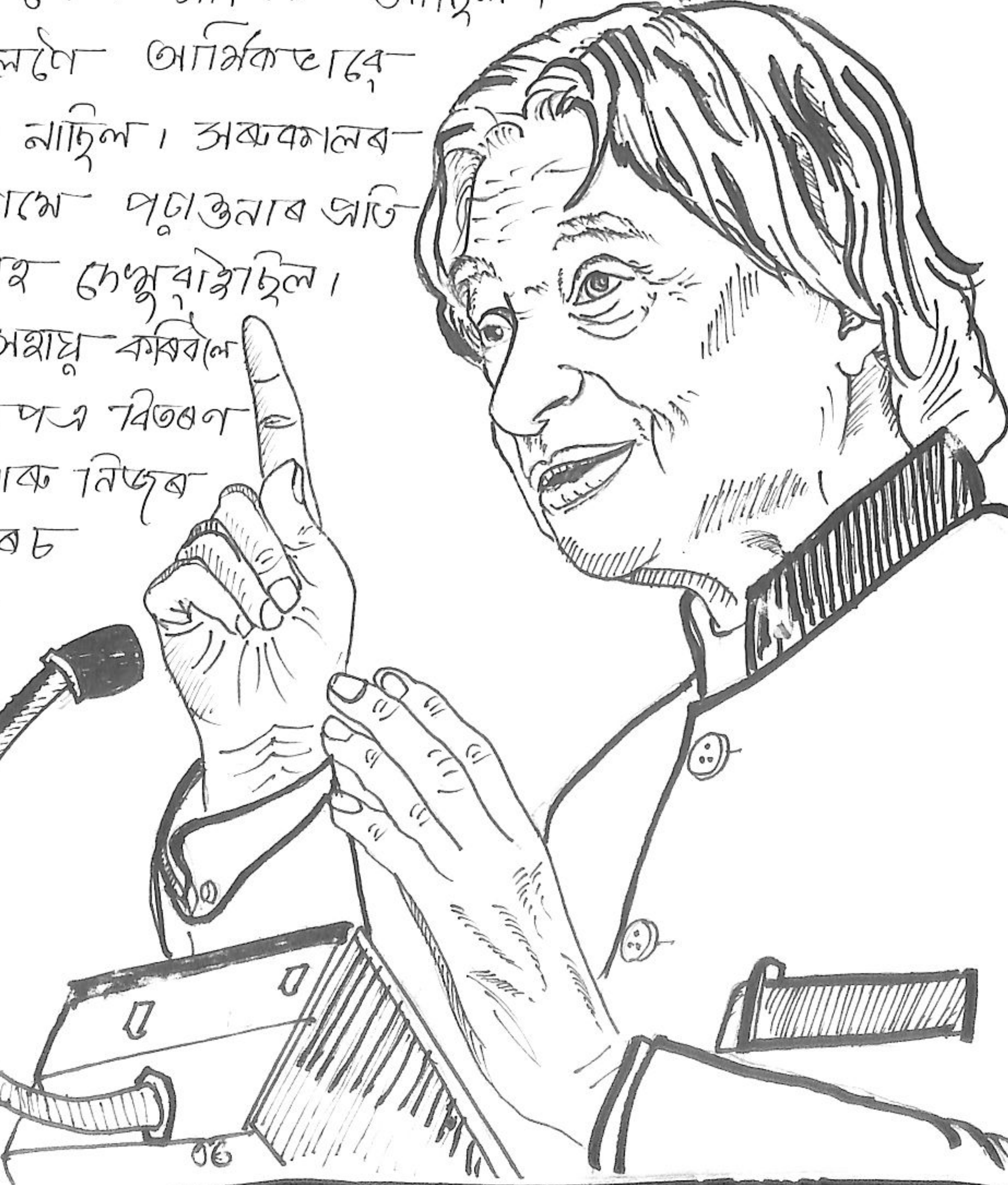

চিনাকী হৈছিল। পিছলৈ তেওঁ বিজ্ঞান শাখাত উচ্চ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি ভাৰতৰ মহাকাশ আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় সুৰক্ষা ক্ষেত্ৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ অৱদান আগবঢ়ায়।

তেওঁ Indian Space Research Organisation আৰু Defence Research and Development Organisation ত কাম কৰি ভাৰতৰ মিছাইল কাৰ্যসূচীক শক্তিশালী কৰে। এই কাৰণে তেওঁক "Missile Man of India" বুলি জনা যায়।

2002 চনত তেওঁ ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাপে নিৰ্বাচিত হয় আৰু 2007 চনলৈ এই পদত অধিষ্ঠিত থাকে। ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাপে তেওঁ জনসাধাৰণৰ মাজত অত্যন্ত জনপ্ৰিয় আছিল, বিশেষকৈ যুৱ সমাজক তেওঁ সদায় সপোন দেখা আৰু আগবাঢ়ি যোৱাৰ বাবে উৎসাহিত কৰিছিল। কালামৰ সৰল জীৱনযাপন আৰু উচ্চ চিন্তাৰ বাবে জনাজাত আছিল। তেওঁ সদায় কৈছিল — "সপোন সেইবোৰ নহয় যিবোৰ তুমি নিদ্ৰাত দেখা, সপোন সেইবোৰ যিবোৰে তোমাক নিদ্ৰা নাহিবলৈ দিয়ে।"

2015 চনৰ 27 জুলাই তাৰিখে তেওঁৰ দেহাৱসান ঘটে; কিন্তু তেওঁৰ চিন্তা-ধাৰা আৰু আদৰ্শ আজিও লাখ লাখ মানুহক প্ৰেৰণা দিয়ে।

~ গৌৰাংগী দুৱৰা

আৱিষ্কাৰৰ নানা কথা

১. আপেলৰ পৰা মাধ্যাকৰ্ষণ :- বিজ্ঞানী আইজাক নিউটনে ১৬৬৫ চনত গছৰ পৰা আপেল এটা তললৈ পৰা দেখি ভাবিবলৈ বাধ্য হৈছিল যে বস্তুটো ওপৰলৈ নাযায় তললৈ কিয় আহিল ? ইয়াৰ পৰাই তেওঁ বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ মাধ্যাকৰ্ষণ শক্তি আৱিষ্কাৰ কৰিছিল।

২. দুৰ্ঘটনামূলক আৱিষ্কাৰ (পেনিচিলিন):-

পৃথিৱীৰ প্ৰথমটো জীৱাণুনাশক ঔষধ আছিল পেনিচিলিন। ১৯২৮ চনত বিজ্ঞানী আলেকজেণ্ডাৰ ফ্লেমিঙে পৰীক্ষাগাৰত তেওঁৰ পাত্ৰ এটা ঢাকনা নকৰাকৈ থৈ দিছিল। পাছত তেওঁ দেখিলে যে তাত এক ধৰণৰ ভেঁকুৰ গজিছে আৰু সেই ঠাইখিনিত বেক্টেৰিয়াবোৰ মৰি গৈছে। এনেদৰেই দুৰ্ঘটনাক্ৰমে পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ দৰকাৰী দৰবটো আৱিষ্কাৰ হৈছিল।

৩. জুইৰ আৱিষ্কাৰ :- আদিম মানুহৰ বাবে জুইৰ আৱিষ্কাৰ হৈছিল। আদিম মানুহৰ জুইৰ আৱিষ্কাৰ আছিল আটাইতকৈ ডাঙৰ সফলতা। শিলত শিল ঘঁহিলে জুই ওলায় বুলি তেওঁলোকে হঠাতে গম পাইছিল। ইয়াৰ ফলত মানুহে ৰন্ধা খাদ্য খাবলৈ শিকিলে আৰু বনৰীয়া জন্তুৰ পৰা নিজকে

ৰক্ষা কৰিব পৰা হ'ল।

৪. চকাৰ আৱিষ্কাৰ :- প্ৰায় ৫,৫০০ বছৰ আগতে মেছোপটেমিয়াত চকা আৱিষ্কাৰ হৈছিল। আশ্চৰ্যজনক কথাটো হ'ল যে মানুহে প্ৰথমে চকাটো যাতায়তৰ বাবে নহয়, বৰঞ্চ কুমাৰৰ কামত (মৃৎশিল্প) ব্যৱহাৰ কৰিছিল। তাৰ বহু বছৰ পাছতহে ঘোঁৰা গাড়ীত ব্যৱহাৰ কৰা আৰম্ভ কৰিছিল।

৫. টেলিফোনৰ আৱিষ্কাৰ :- ১৮৭৬ চনত আলেকজেণ্ডাৰ গ্ৰাহাম বেলে টেলিফোনৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। তেওঁ কোৱা প্ৰথমটো বাক্য আছিল — "Mr. Watson, Come here, I went to see you."

~ সমীক্ষা সোনোৱাল

অণুগল্প

পুৰণি ঘড়ীটো

কলেজৰ লাইব্ৰেৰীৰ এটি নীৰৱ কোণত এটা পুৰণি ঘড়ী ওলমি আছিল। বহু বছৰ ধৰি সেইটো অচল অৱস্থাতেই আছিল। কোনোৱে ঘড়ীটোৰ মেৰামতি কৰাৰ প্ৰয়াস কৰা নাছিল; যেন সকলোৱে সময়ৰ লগত দৌৰি থাকোঁতে সময়টোৰ প্ৰতি দৃষ্টি দিবলৈ পাহৰি গৈছে।

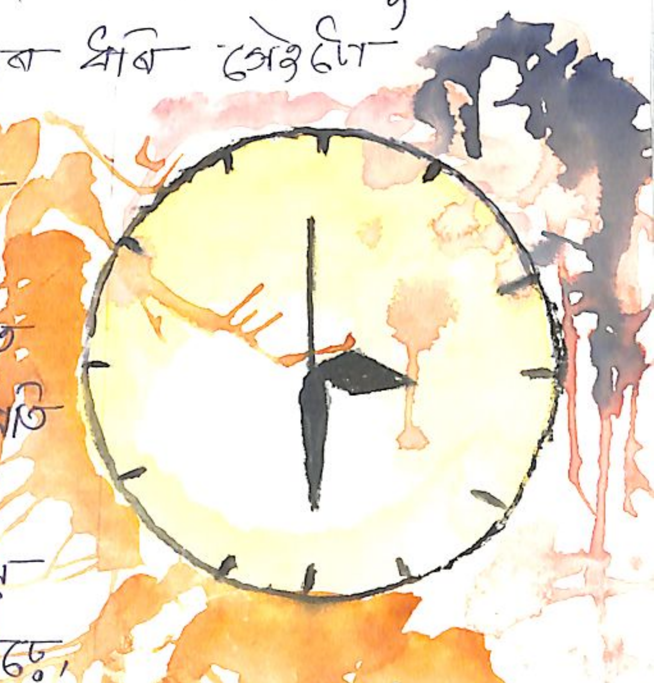

প্ৰতিদিনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে লাইব্ৰেৰীত আহে- কিতাপ পঢ়ে, নোট প্ৰস্তুত কৰে, পৰীক্ষাৰ চিন্তাত নিমগ্ন হৈ থাকে। কিন্তু সেই অচল ঘড়ীটোৰ ফালে কাৰো চকু নপৰে।

এদিন এজন নতুন ছাত্ৰ নীল লাইব্ৰেৰীত বহি থাকোঁতে হঠাতে ঘড়ীটো লক্ষ্য কৰিলে। ধূলিৰে আবৃত সেই ঘড়ীটোৱে যেন নীৰৱে বহুদিনৰ কাহিনী কব বিচাৰি আছিল। সি লাহেকৈ বহি থকাৰ চকীৰ পৰা উঠি গৈ, যত্নসহকাৰে ধূলি মচি, সময়টো পুনৰ ঠিক কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে।

সেই সময়তে পিছফালৰ পৰা লাইব্ৰেৰিয়ানজনে হাঁহি মাৰি ক'লে — "এই ঘড়ীটো

বহুদিন ধৰি এনেদৰে আছে। কোনোৱে ইয়াৰ প্ৰতি মনোযোগ নিদিয়ে।" নীলে অলপসময় নীৰৱে থাকি শান্ত স্বৰে উত্তৰ দিলে — "সময় কেতিয়াও থমকি নাথাকে; কিন্তু আমি কেতিয়াবা তাক অনুভৱ কৰিব পাহৰি যাওঁ।" কিছু সময়ৰ পিছত ঘড়ীটো পুনৰ টিক-টিক কৰিবলৈ ধৰিলে। শ্ৰেণীটো আগৰ দৰেই নীৰৱ আৰু স্থিৰ হৈ থাকিল, কিন্তু সেই পাতল শব্দটোৱে যেন সকলোকে সোঁৱৰাই দিলে — প্ৰতিটো মুহূৰ্ত অমূল্য। সময় আগবাঢ়ি যায় — প্ৰশ্নটো মাথো — এইটোৱে আমি তাক কিমান সচেতনভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিছোঁ।

~ গৌৰাংগী দুৱৰা

আধ্যাত্মিকতা আৰু ইতিহাসৰ মিলনভূমি মালিনী থানৰ ভ্ৰমণ অভিজ্ঞতা

প্ৰকৃতিৰ বুকুত হেৰাই যোৱাৰ হেঁপাহ আৰু ইতিহাসৰ ধ্বংসাৱশেষৰ মাজত নিজকে বিচাৰি পোৱাৰ এক দুৰ্বাৰ হেঁপাহ লৈ আমি যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিলোঁ অৰুণাচল প্ৰদেশৰ নামনি চিয়াং জিলাৰ লিকাবালিৰ সমীপত থকা ঐতিহাসিক মালিনী থানলৈ। পাহাৰীয়া বতাহজাকৰ পৰশ লৈ গন্তব্যস্থান অভিমুখে আগবাঢ়োতে মনলৈ এক বুজাব নোৱাৰা

শিলবোৰেৰে ভৰি পৰিছিল।

প্ৰাসংগিকতা আৰু ইতিহাস :- মালিনী থান কেৱল এটা ধৰ্মীয় উপাসনা স্থলীয়েই নহয়, ই হ'ল স্থাপত্য আৰু ভাস্কৰ্যৰ এক অনুপম ভাণ্ডাৰ। জনশ্ৰুতি অনুসৰি, দ্বাৰকাৰ পৰা শ্ৰীকৃষ্ণই ৰুক্মিণীক হৰণ কৰি নিওঁতে ইয়াতে জিৰণি লৈছিল। ইয়াৰ দেৱী পাৰ্বতীয়ে তেওঁলোকক ফুলৰ মালাৰে আদৰণি জনাইছিল যাৰেই শ্ৰীকৃষ্ণই তেওঁক 'মালিনী' নামেৰে সম্বোধন কৰিছিল। তেতিয়াৰ পৰাই এই স্থানৰ নাম 'মালিনী থান' হ'ল বুলি জনা যায়।

অভিজ্ঞতা :- থানৰ চোতালত প্ৰৱেশ কৰিয়েই আমি দেখিবলৈ পাওঁ পুৰণি মন্দিৰৰ ধ্বংসাৱশেষবোৰ। শিলত কটা বিভিন্ন দেৱ-দেৱীৰ মূৰ্তি আৰু ফুলৰ চানেকি-বোৰে আমাক ত্ৰয়োদশ শতিকাৰ চুতীয়া ৰাজত্বকালৰ উন্নত কাৰুকাৰ্যৰ পৰিচয় দিলে। গ্ৰেনাইট শিলেৰে নিৰ্মিত শিৱলিংগ, বৃষভ আৰু বিভিন্ন জন্তুৰ মূৰ্তিবোৰ দেখি আমি তবধ মানিলোঁ।

প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য :- পাহাৰৰ পাদদেশত অৱস্থিত এই থানখনৰ চৌপাশৰ পৰিৱেশটো অতি মনোৰম। ওখ ওখ গছ-গছনি আৰু পাহাৰীয়া নিজৰাৰ শব্দই এক শান্তিময় পৰিৱেশৰ সৃষ্টি কৰে। আমি

যে পোৱাৰ সমধুত আকাশমণ্ডল অলপ ভাবৰীয়া আছিল, যিয়ে গোটেই যাত্ৰাটো অধিক উপভোগ্য কৰি তুলিছিলো।

সামৰণি :- মালিনী থানৰ ভ্ৰমণে আমাক আমাৰ গৌৰৱোজ্জ্বল অতীতৰ কথা সোঁৱৰাই দিলে। এই ভ্ৰমণ কেৱল ঘূৰা-ফুৰাৰ মাজতে সীমাবদ্ধ নাথাকি ইতিহাসৰ জ্ঞান আহৰণ এক অন্যতম মাধ্যম হৈ ৰ'ল।

~ গৌৰাংগী দুৱৰা

~ মুক্তাশা বড়া

মহৎ লোকৰ বাণী

মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ:

"সকলো জীৱতে আছে একোটি আত্মা, গতিকে কাকো ঘৃণা নকৰিবা।"

এলবাৰ্ট আইনষ্টাইন

"কল্পনা জ্ঞানতকৈ অধিক শক্তিশালী। কাৰণ জ্ঞানে কেৱল আমাৰ পৰিসৰক সূচায়, কিন্তু কল্পনাই সমস্ত পৃথিৱীক আমৰি লয়।"

মহাত্মা গান্ধী

আদৰ্শহীন মানুহৰ গুৰি বঠা নোহোৱা নাৱৰ দৰে।

বুদ্ধদেৱ

আন কোনেও তোমাক সহায় কৰিব নোৱাৰে। নিজে নিজক সহায়ক হোৱা।

লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা

ভাগ্যক বিশ্বাস নকৰিবা, বিশ্বাস কৰিবা তোমাৰ শক্তিক।

~ অনুজ দাস

কৌতুক

শিক্ষক আৰু ছাত্ৰৰ কথা-বতৰা

• **শিক্ষক :** আব্রাহাম লিংকনে প্রচুৰ কষ্ট কৰি ডাঙৰ হৈছিল। তেওঁ দৈনিক ৭ মাইল খোজ কাঢ়ি স্কুললৈ গৈছিল। এতিয়া তই ক'চোন, এই পাঠটোৰ পৰা কি শিকিলি?

• **ছাত্ৰ :** স্যাৰ, মই শিকিলোঁ যে তেখেতে সোনকালে উঠি স্কুল বাছখন ধৰিব লাগিছিল!

স্বামী-স্ত্ৰীৰ ধেমালি

• **স্ত্ৰী :** হেৰি শুনিছে, বিয়াৰ আগতে আপুনি মোক কিমান উপহাৰ দিছিল, এতিয়া কিয় নিদিয়ে?

• **স্বামী :** কোনোবাক মাছ ধৰা দেখা পাইছানে?

• **স্ত্ৰী :** হয় পাইছো। কি হ'ল?

• **স্বামী :** মাছটো ধৰাৰ পিছত কোনোবাই তাক আকৌ কেঁচু খুৱাই থকা দেখিছা জানো?

বাছৰ ভিতৰত ধেমালি

• **কণ্ডাক্টৰ**: এই যে হেৰি, দহ টকা কম দিছে যে? কৰ পৰা আহিছে আপুনি?

• **যাত্ৰী**: ঘৰৰ পৰা,

• **কণ্ডাক্টৰ**: (খঙত) অ নহয় হে, মই সুধিছোঁ কৰ পৰা বাছত উঠিছে?

• **যাত্ৰী**: দুৱাৰেদি!

পৰীক্ষাৰ হলত ৰণ

• **শিক্ষক**: এই ৰণ, তই দেখোন পৰীক্ষাৰ পেপাৰ-খনত একোৱেই লিখা নাই? খালী পেপাৰ জমা দিছ যে?

• **ৰণ**: ছাৰ, আচলতে মৌনতা সম্মতিৰ লক্ষণ।

• **শিক্ষক**: মানে?

• **ৰণ**: মানে মই প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ জানো বুলি মৌন হৈ আছোঁ, আপুনি বুজি লওক!

সাঁথৰ

১. এঠেঙীয়া বগলী নিতৌ নাচে গছতলি?
উঃ বিচনী।

২. এক কাঁহী চুপাৰী গণিব নোৱাৰে বেপাৰী।
উঃ তৰা।

৩. কি ফল মিঠা কিন্তু বজাৰত বিক্ৰী নহয়?
উঃ কষ্টৰ ফল।

৪. টুপ টুপ টোপালিটো পানী পালে শুকালি?
উঃ জাল।

৫. বুঢ়ীৰ ঘৰৰ ছিঙা কঁথা সেইমান নহলেই ভাতৰ লেঠা।
উঃ ছিৰা।

৬. কি বাটিত চাহ নাখায়?
উঃ মমবাতিত।

৭. চকু আছে কিন্তু মানিব নোৱাৰে, ভৰি আছে কিন্তু খোজ কাঢ়িব নোৱাৰে। কি?
উঃ কঁঠাল

~ Nitesh Kar

A Kingdom Beneath A Leaf

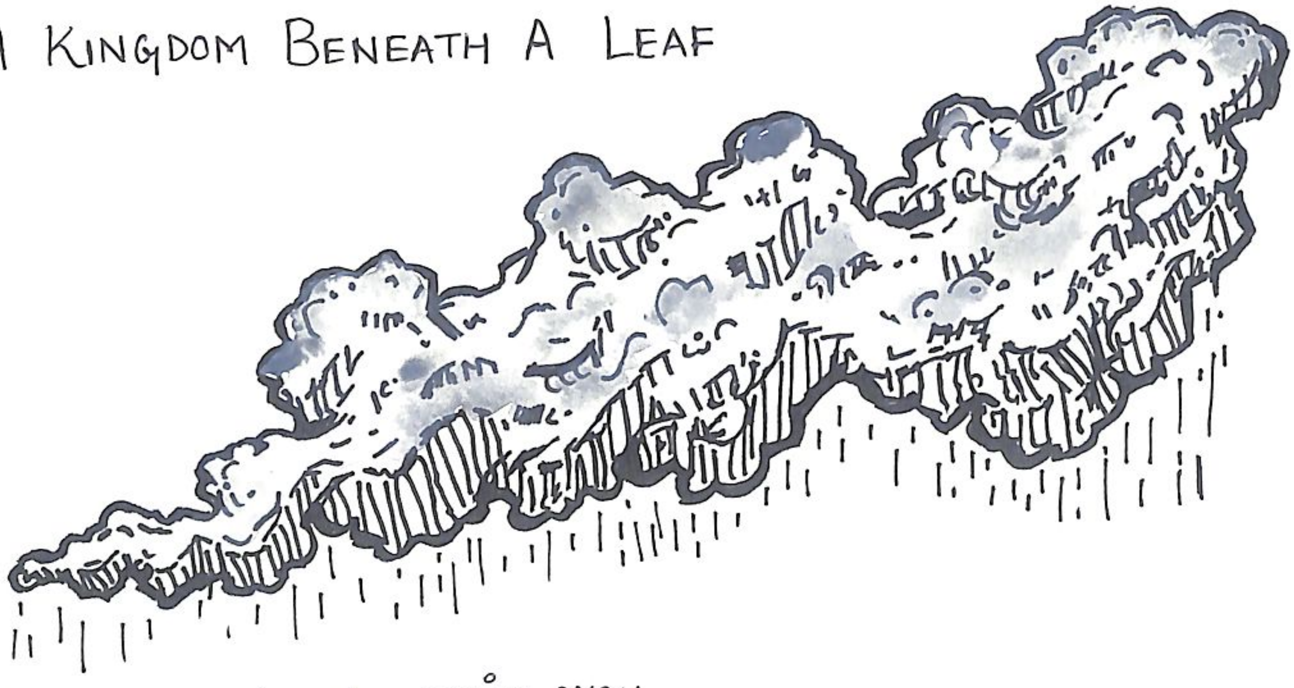

Beneath a sky of weeping gray,
A fragile soul in science lay;
One trembling leaf, its tender dome,
A fleeting guard, a borrowed home.

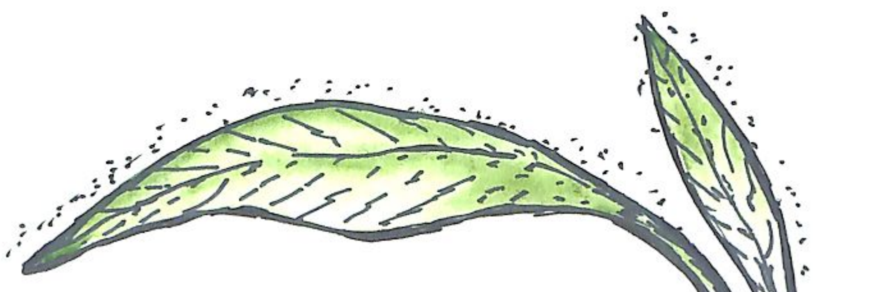

Yet in the hush of silver rain,
It blooms with hope beyond the pain.

~ Kawstav Sonowal

Rainy April Day

The sky is gray, the clouds are low,
The raindrops fall so soft and slow.
I see them dancing on the street,
And splashing puddles at my feet.

I hear the tap against the glass,
Like tiny footsteps as they pass.
The wind goes wooh, the trees all sway,
It's just a rainy April day.

I feel the chill upon my skin,
I pull my jacket tight again.
But still I smile and start to play,
Because I love a rainy day.

~Samikhya Sonowal

Joyanti chutia the physicist who wove science with muga silk

Joyanti chutia, born in 1948 in Sivsagar, Assam, is a prominent Indian physicist known for her contribution to solid-state physics and plasma physics. She is recognized as one of the poineering women scientists in India especially for becoming one of the first women to head a major scientific institution in the country.

Chutia completed her early education in Assam and pursued her bachelor's degree in physics from cotton university. She later obtained her Master's degree and Ph.D from Dibrugarh university where her research focused on the conduction mechanism of thin polymer films. she also gained international research experience through fellowships including work in japan

She began her career as a lecturer and later joined the Institute of advanced Study in Science and technology, where she established a plasma physics laboratory. In 2005, she became the director of the institute, marking a significant milestone as a leading woman in Indian Science.

Her research spans areas such as biomedicine, material science, and biotechnology. Notably, her work contributed to the development of durable and biodegradable wound suturing material using Assam's Muga silk. over the years, she has earned recognition as a fellow of the national Academy of Sciences and continues to inspire future generation as a respected scientist and academic leader.

~ Raktim Gogoi

A life among stars: Jitendra Nath Goswami

Jitendra Nath Goswami, born on 18 November 1950 in Jorhat, Assam, is a distinguised Indian sceintist known for his remarkable contribution to space research and astrophysics. He completed his early education in Assam and purched higher studies in physics at cotten college and Gauhati university. He leter obtoind his Ph.D. after research work associated with in stitution like the tata institute of fundamental Research and international universiteis.

Goswami played a key role in India's space missions, serving as the chief sciontist of chandrayaan-1. He also contributed to major projects like chandrayaan-2 and Mangalyaan. He was the director of the Physical Research Laboratory in Ahmedabad where he contribated significantly to plantery science and solar system research

Throughout his career, Goswami conducted research in leading institution worldwide, including the university of california, Berkeley and the Max planck institute. His work mainly focused on the origin and evolution of the solar system, cosmic rays, and planetary science.

For his outstanding achievments, he has recieved several prestigious awards including the Shanti Swaroop Bhatnagar Award, the Asom Ratna, and the Padma Shri in 2017. His contributions have made him one of India's most respected Scientists in the field of space research.

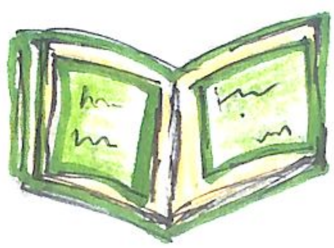

~Ritu Buragohain

Nagen Saikia the pen that shaped assamese thought

Nagen Saikia, born on 11 February 1939 in Golaghat district of Assam, is a renowed Indian writer, scholar, and academic known for his significant contribution to Assamese literature. He grew up in a culturally rich environment and pursued his education in Assam, completing his post graduate studies in Assamese literature from Gauhati university and later earning a ph.D. from Dibrugarh university

Saikia began his career as a school teacher and gradually moved into higher education, eventually becoming a professor at dibrugarh university. Alongside his academic carrer he also played an important role in public life, serving as a member of the Rajya sabha from 1986 to 1992 and as its vice-chairman from 1990 to 1992.

A prolific writer, Saikia has authored numerous short stories, novels, essays, and critical works. His literary excellence earned him the prestigious Sahitya Akademi Award in 1997 for his short story collection Andharat Nizar Mukh. He was also honored with the Satiya Akademi Fellowship, one of the highest literary recognitions in India.

Throughout his life, Saikia has contribut not only through writing but also by actively participating in literary organization, editorial boards, and cultural institusion. His work reflects deep insight into Assamese society, culture and intellectual history, making him one of the most respected figures in modern Assamese literature.

~ Murchana Devi

The Last Bench Revolution

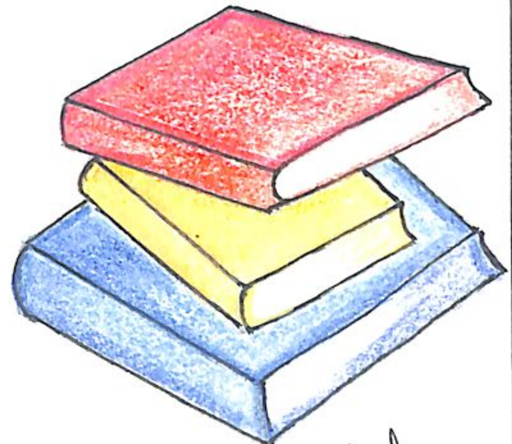

If classrooms had shadows, they would rest on the last bench - a quiet refuge where laughter travelled in whispers, homework passed like secrete and unnoticed students built memorees no one graded.

Aarav belonged there, not out of inability but out of habit. He understood lessons and carreid answers, yet chose silence, conviced that brilliance belonged to the front rows while the last bench was meant for those unseen.

• one afternoon, the teachers asked, "why do we study?" The front benches answerd . marks success, a secure future Them Arav stood up and said. "Maybe..... we study so we don't spend our lives being invisible." The class was stunned into science, surprised not just by words he said, but the voice they had never noticed

That moment didn't transform Aarav overnight, but it broke his silence. He begon to speak . hesitant yet consistent. slowly, the last bench changed whit him. It remaind a place of laughter and memories but no longer a place of hiding. It became a begining, where ordinary voices found the courge to be heard.

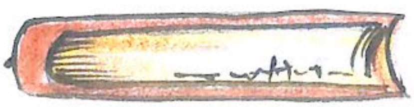

~ Mukul Borah

My life Goals and the Value of Time

Time is the most precious resources in human life. Time that has passed does not come back, and no one can say exactly what the future will be like. But now we have time, and we can achieve success in life only if we use this time properly.

Student life is an important stage in human life. This is the most important time to learn, gain experience and set your own goals. Many times studying seems boring, but it must be understood that it is difficult to built a future without studing. Knowledge and education are very important to move forward in life.

Nowdays, many students spend a lot of time on mobile phones, games, and entertainment. These give temporary pleasure but do not bearing long-term benefits. Sports and rest are also important, but it is also important to pay attention to study. If you don't use your time wisely, you will regret it later.

I believe that patience, hard work and concentration are essential to succeed. He who is mindful of his work will surely succeed. Therefore, our first responsibility as student is to study well and use our time wisely.

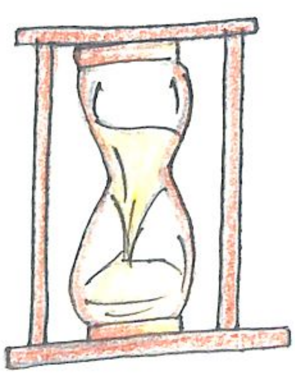

~ Himangshu Borah

THOUGHTS

- The future depends on what we do in the present.
  ~ Mahatma Gandhi

- I can calculate everything, even the velocity of light, but cannot calculate the hate of people behind their smile.
  ~ Albert Einstein

- A person who never made a mistake never tried anything new.
  ~ Albert Einstein

- Never play with the feelings of others because you may win the game but the risk is that you will surely lose the person for a life time.
  ~ Shakespeare

- If friendship is your weakest point then you are the strongest person in the world.
  ~ Abraham Lincoln

- It is very easy to defeat someone, but it is very hard to win someone.
  ~ Dr. APJ Abdul Kalam

- I will always choose a lazy person to do a difficult job because a lazy person will find an easy way to do it
  ~ Bill Gates

~Harish Parit

FUN FACTS OF INDIA

1. Chess game origineted in India
2. India is the world's largest producer of milk
3. Yoga originated in India thousand of year ago
4. India is home to the world's tallest statue, statue of unity.
5. India is the most populated country in world.
6. The world's largest cricket stadium in India.
7. India has the largest school in the world.

~ Anuj Das

Patience. Persistence and perspiration make an unbeatable combination for success.

VISION

Success consists of going from failure to failure without loss of enthusiasm.

Four things for success: work and Pray. Think and believe

GOAL

ACTION

The path to success is to take massive determined action.

SUCCESS

Before everything else, getting ready is the secret of success.

~ Deepjyoti Dutta

FUNNY TRICK

- What can you Catch but never throw?

Answer: A cold

- What has a neck but no bottle?

Answer: A bottle

- What has hands but can't clap?

Answer:- A clock

- What has a head and a tail but no body

Answer:- A coin.

Don't Quit

~Rahan Ansari

Don't quit
Don't surrender your dreams.

Fight -
Till your shoes are dirty
and torn,
and the road refuse to
bend.

Stay.
Even when your body
refuse to move,
and all your strength.
seems to fade.

Pause, if you must -
to breathe
to laugh, to cry,
to dance your little
dance to feel alive again

Raise, every time.
Let your light flicker. let your steps misfire.
But keep going - rooted deep
Like a shepherd's tree.

~ Mrinal Phukan

The Light That Stays

When the sky is dark and grey
And the clouds won't go away
Hope is like a tiny spark,
Glowing softly in dark.

It is the seed beneath the snow.
Waiting for the sun to grow.
It is the bird that starts to sing
Before the world can feel the spring.

When you feel you've lost your way,
Hope is what helps you to say:
"I will try just one more time
As you start the upward climb.

It doesn't shout or make a sound.
But keeps your feet upon the ground
A quiet friend, a steady hand,
Helping you to firmly stand.

So hold it close and let it burn,
At every hard and rockey turn
For even in the coldest night,
Hope will lead you to the light.